

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 13: FLEA MARKET, YES OR NO?

אני מקווה שאתם בסדר. אני, בכל מקרה מרגישה יותר טוב. הרבה יותר טוב אפילו מאז הפרק הקודם.

ולעתים תכופות, סליון, הרפתקאותיה או הרפתקאותיה המוטעות (הרפתקה בעייתית) הם שהעניקו לי השראה לפרק החדש הזה.

אז מה קרה הפעם לסליון? ובכן, היא בדיוק חזרה מחופשה עם החבר שלה... עם המכונית מלאת משפכים, צלחות, שרפרפים, אגרטלים, קופסאות ועוד קופסאות. והיא, היא כמובן סופר שמחה, אבל סיריל (החבר שלה), קצת פחות.

J'espère que vous allez bien. Moi, en tous cas, ça va mieux. Beaucoup mieux même depuis l'épisode précédent.

Et comme souvent, c'est Céline ou plutôt les aventures ou les mésaventures de Céline (une mésaventure c'est une aventure problématique) qui m'ont inspiré ce nouvel épisode.

Alors, qu'est-ce qui s'est passé cette fois-ci avec Céline ? Et bien, elle vient tout simplement de rentrer de vacances avec son amoureux... la voiture pleine à craquer d'arroisirs, d'assiettes, de tabourets, de vases, de boîtes et encore de boîtes. Et

כדי שתבינו קצת יותר, עלי לומר לכם תחילה שסלין וסיריל יצאו לשבוע ברכב בפרובאנס והם ביקרו במיוחד בעיירה הקטנה והיפה "איל סור לה סורג" (אגב, אני ממליצה לכם לחפש תמונות של הכפר הזה באינטרנט, ואם יש לכם אפשרות לנוסע לפרובנס, אל תשכחו לעצור במקום!).

ומדוע הכפר איל סור לה לה סורג הוא גן עדן עבור סלין? ובכן, מכיוון שיש שם שוק מפואר, עם פרחים, מוצרים מקומיים - ירקות, פירות, אבל גם דבש, שמן זית, סבונים וכו'... ויש גם שוק פשפשים. אתם יודעים מה זה BROCANTE? זהו שוק בו איננו מוכרים אוכל, אלא חפצים, ולא חפצים חדשים אלא משומשים, או ישנים. פירוש הדבר שהם שימשו בעבר, שאנשים אחרים השתמשו בהם.

לפעמים הם נמכרים בפחות מהמקור. אבל כיום, עבור חפצים קצת יותר ישנים (או ישנים מאוד), זה בדיוק ההפך. הם נחשבים "וינטאג", כמו פריטי אספנות ולכן יכולים להיות יקרים מאוד.

שוק זה נקרא "ברוקנט" או "בראדרי" או שוק פשפשים. אם אתם בצפון צרפת בספטמבר, שימו לב שיש שם "בראדרי" ענקית. זו חוויה חובה! ואם אתם נוסעים לפרז', הקפידו ללכת לשוק הפשפשים סנט-אואן.

אוקיי, בואו נחזור לסלין ולחבר שלה, ומצב הרוח שלהם בדרך חזרה (סלין "במלאכים" - זה אומר מאוד מאוד שמחה, וסיריל קצת כועס) - העניין הוא שסלין אוהבת פריטים מיד שנייה. ולכן היא אוהבת שווקי פשפשים. אז היא גררה את סיריל (לגרור אדם, כלומר לאלץ אותו ללכת לאנשהו) לשוק האיל סור לה סורג והיא החזירה... רגע, אני מחפשת את

elle, elle est bien sûr super heureuse, mais Cyril (son amoureux), un peu moins.

Pour que vous compreniez un peu plus, il faut d'abord que je vous dise que Céline et Cyril sont partis une semaine en voiture en Provence et qu'ils ont notamment visité la jolie petite ville de l'Isle sur la Sorgue (soit dit en passant, je vous conseille d'aller voir des photos de ce village sur Internet et si vous avez l'occasion d'aller en Provence, n'oubliez pas d'y passer!).

Et pourquoi est-ce que le village de l'Isle sur la Sorgue est le paradis pour Céline ? Et bien parce qu'il y a un magnifique marché là-bas, avec des fleurs, des produits locaux - des légumes, des fruits, mais aussi du miel, de l'huile d'olive, des savons etc etc... Et il y a aussi une brocante. Vous savez ce que c'est, une brocante ? C'est un marché où on ne vend pas de produits alimentaires, à manger, mais des objets, et pas des objets neufs mais d'occasion, ou anciens. Ça veut dire qu'ils ont déjà servi, que d'autres personnes les ont déjà utilisés.

Parfois, ils sont vendus moins chers qu'à l'origine. Mais aujourd'hui, pour les objets un peu plus anciens (ou très anciens), c'est plutôt le contraire. Ils sont considérés comme "vintage", comme des objets de collection et ils peuvent donc être très chers.

On appelle ce marché une brocante, ou une braderie ou un marché aux puces. Si vous êtes dans le nord de la France en septembre, sachez qu'il y a une énorme braderie à Lille. C'est une expérience à vivre ! Et si vous allez à Paris, ne manquez pas d'aller au marché aux puces de Saint-Ouen.

Bon, pour en revenir à Céline et son amoureux, et à leur humeur au retour (Céline aux anges - ça veut dire très très très heureuse, et Cyril un peu énervé) - le truc c'est que Céline adore les objets d'occasion. Et donc elle adore les marchés aux puces et les brocantes. Donc elle a

רשימת החפצים עליהם סיפרה לי (רשמתי הכל):
סט צלחות חרסינה עם ציורים של פרפרים קטנים
(סט לא שלם, בגלל זה היא קיבלה את זה כל כך
זול), אגרטל קטן בצבע כחול טורקיז "וינטג", אגרטל
"סוליפלור" גדול (כלומר לפרח יחיד), קנקן זכוכית
ישן עם המותג ריקאר (הפסטיס), כוסות תה בסגנון
צפון אפריקאי, גלויות ישנות מפרובנס, פוסטר מ...
אני לא זוכרת מה, שרפרף מעץ וחבלים אבל במצב
די גרוע - אז היא תצטרך לסדר את זה או לשפץ
אותו (זה אומר לתקן אותו, אולי לשנות אותו, לצבוע
אותו מחדש וכו'). ואני חושבת שזה הכל.

סלין אוהבת חפצים ישנים. וכבר הבנתם שסיריל,
קצת פחות. חוץ מזה, סלין טובה מאוד בתיקונם.
לכן לא משנה אם הם חלודים, שבורים, סדוקים, אם
המכשירים החשמליים כבר לא תקינים. היא תמיד
מצליחה להחזיר אותם לחיים, או בכל אופן, לחיים
מסוימים.

גם אני אוהבת דברים ישנים... טוב, לא הכל. אבל
אני הרבה פחות מוכשרת מסלין ואחרי כמה ניסיונות
די כושלים, הבנתי שעלי להימנע מקניית דברים
שדורשים "מהפך" (RELOOKING, כדי לדבר
בצרפתית נאותה), ולכן שיפוץ. אני אוהבת ללכת
לחנויות עתיקות. אתם יודעים, איפה שמוצאים
היטים מהמאה ה-19, או מתקופת לואי ה-16,
שידות, שולחנות, ארונות בגדים, נברשות... האם
ראיתם את הסדרה הצרפתית לופין בנטפליקס?
אתם זוכרים את החנות של חברו של Assane
Diop? ובכן הנה בדיוק סוג החנויות שאני אוהבת.
אבל זה לחלום. זה יותר ל"ביקור", כמו במוזיאון. כי
קודם כל זה מאוד מאוד יקר. ובנוסף, פרנק, בעלי,
לעולם לא יסכים לקנות רהיט או מנורה כזו לדירתנו!

traîné Cyril (traîner une personne, ça veut
dire la forcer à aller quelque part) au
marché de l'Isle sur la Sorgue et elle a
ramené... Attendez, je retrouve la liste de
tous les objets dont elle m'a parlés (j'ai tout
noté) : un set d'assiettes en porcelaine avec
des dessins de petits papillons (un set
incomplet, c'est pour ça qu'elle l'a eu pour
pas cher), un petit vase vintage bleu
turquoise, un grand vase "soliflore" (ça veut
dire pour une seule fleur), une vieille carafe
en verre avec la marque Ricard (le pastis),
des verres à thé style du Maghreb, des
vieilles cartes postales de la Provence, un
poster de... je ne sais plus quoi, un
tabouret en bois et en cordes mais en
assez mauvais état - donc elle va devoir le
retaper ou le rénover (ça veut dire le
réparer, le modifier peut-être, le repeindre
etc.). Et je crois que c'est tout.

Céline adore les vieux objets. Et vous l'avez
compris, Cyril, un peu moins. Et d'ailleurs,
Céline est très douée pour les réparer.
Donc peu importe s'ils sont rouillés, cassés,
fissurés, si les appareils électriques ne
fonctionnent plus. Elle arrive toujours à leur
redonner vie, ou en tous cas, une certaine
vie.

Moi aussi j'aime bien les vieux objets...
enfin, pas tout. Mais je suis beaucoup
moins douée que Céline et après quelques
essais plutôt ratés, j'ai compris que je
devais éviter d'acheter des objets qui
nécessitent un "relooking" (pour parler bien
français), et donc une rénovation. J'aime
bien aller dans les boutiques d'antiquaires.
Vous savez, là où on trouve des meubles
du 19ème siècle, ou de l'époque de Louis
XVI, des commodes, des bureaux, des
armoires, des chandeliers... Vous avez vu
la série française Lupin sur Netflix ? Vous
vous souvenez de la boutique de l'ami
d'Assane Diop ? Et bien voilà, j'adore ce
genre de boutiques. Mais c'est pour rêver.
C'est plus pour "visiter", comme dans un
musée. Parce que, d'abord, c'est très très
cher. Et puis, Franck, mon mari,

n'acceptera jamais d'acheter un meuble ou une lampe comme ça pour notre appartement !

פרנק אוהב חפצים ורהיטים מודרניים. ארונות טלוויזיה לבנים בוהקים, מנורות פשוטות עם אהיל בגוון אחיד (אהיל זה מה שמסביב לנורה, כך שהאור אינו ישיר). אז בגווני לבן, אפור ובז'. הוא אוהב שולחנות אוכל מזכוכית, כסאות בר, משטחי הגרניט (המקום במטבח בו מכינים ארוחות). כפי שאתם יכולים לדמיין, היינו צריכים להתפשר - זה אומר שהסכמתי לכמה רהיטים שלא בהכרח הייתי בוחרת, והוא היה צריך לקבל דברים אחרים, במיוחד פריטים קטנים (אגרטל, צמח בעציץ נצרים וכו'), אותם הוספתי כדי לתת לדירה שלנו קצת חיים.

Franck aime les objets et les meubles modernes. Les meubles téléés blancs et brillants, les lampes simples avec un abat-jour uni (un abat-jour, c'est ce qu'il y a autour de l'ampoule, pour que la lumière ne soit pas directe). Donc dans les tons blancs, gris, beiges. Il aime les tables à manger en verre, les chaises à bar, les plans de travail en granit (le plan de travail, c'est l'endroit dans la cuisine où on prépare les repas). Comme vous pouvez l'imaginer, on a dû faire des compromis - ça veut dire que j'ai accepté certains meubles que je n'aurais pas forcément choisis, et il a dû accepter d'autres choses, notamment des petits objets (un vase, une plante dans un pot en osier etc) que j'ai ajoutés pour donner un peu de vie à notre appartement.

הפינה היחידה שלי (זה המקום שהוא רק שלי) היא משרד קטן אצלנו שעיצבתי כמו שרציתי כי אני היחידה שמשתמשת בה. הכנסתי כוננית ישנה שמצאתי בבית הוריי. ושמתי שם הרבה ספרים. כמובן, אבל גם דברים קטנים שקניתי לאורך השנים. הם נקראים BIBELOTS - אלה חפצים חסרי תועלת. לא שימושיים. בעלי מכנה אותם "אספני אבק" כי בדרך כלל הם לא מועברים, הם תמיד נשארים במקום אחד ולכן הם אוספים אבק. אז, כדי לתת לך דוגמאות, שמתי קופסאות אמיל קטנות, קופסת מתכת יפה מכוסה בבד ורוד עם פרחים, פסלונים, מנורה קטנה, נרות, PELE-MELE (זו מסגרת בה שמים כמה תמונות ביחד) וגם אוסף שלם של מחברות ופנקסים. אני אוהבת את זה! בעלי צוחק עלי כי ברגע שאני מקבלת כזה אני מתחילה לכתוב בה ואז אני שוכחת, או מקבלת עוד אחד, או קונה עוד אחד, ואני מתחילה לכתוב בחדש למרות שלא סיימתי את הקודם. וכך יש לי אוסף שלם של מחברות ופנקסים מלאות למחצה.

Mon seul recoin (c'est l'endroit qui est juste à moi), c'est un petit bureau, chez nous, que j'ai meublé comme je le voulais parce que je suis la seule à l'utiliser. J'ai mis une vieille bibliothèque que j'ai trouvée chez mes parents. Et j'y ai mis plein de livres, bien entendu, mais aussi des petits trucs que j'ai achetés au fil des années. On appelle ça des bibelots - ce sont des objets qui ne servent à rien. Qui ne sont pas utiles. Mon mari les appelle des "ramasse-poussière" parce qu'en général on ne les bouge pas, ils restent toujours au même endroit et donc ils prennent la poussière. Donc, pour vous donner des exemples, j'ai mis des petites boîtes en émail, une jolie boîte en métal recouverte de tissu rose à fleurs, des figurines, une petite lampe, des bougies, un pêle-mêle (c'est un cadre où on met plusieurs photos) et aussi toute une collection de cahiers et de carnets. J'adore ça ! Mon mari se moque de moi parce que dès que j'en reçois un, je commence à écrire et puis je l'oublie, ou j'en reçois un autre, ou j'en achète un autre,

et je me mets à écrire dans le nouveau alors que je n'ai pas fini le précédent. Et donc j'ai toute une collection de cahiers et de carnets à moitié remplis.

הדירה של פרד מינימליסטית למדי. ראשית, כי אחרי הגירושין הוא השאיר את רוב הרהיטים עם גרושתו וגם הרבה דברים שהם קנו יחד. כשעבר לשטרסבורג (כלומר כשהוא התיישב) הוא פשוט לקח כמה דברים שהיו חשובים לו: בעיקר הסטריאו שלו עם תקליטים, תקליטורים ורמקולים (אני יודעת שזה נשמע מתקופה אחרת), ושידת מגירות שעברה בירושה מסבא וסבתא שלו. שאר הרהיטים מגיעים מאיקאה. ואין לו הרבה פריטים אישיים. למעשה, הוא אומר שהוא לא אוהב לקנות מה שלא שימושי, הכרחי. הוא לא רואה בזה העניין. ניסיתי להסביר לו שלדעתי זה מה שעושה את ההבדל בין דירה לדוגמה (שם שניתן לדירה מעוצבת בבניין בבנייה, שנועדה לתת דוגמא לפנים הדירה לקונים פוטנציאליים), בה לא גר אף אחד, ודירה עם נשמה, שבה רואים בבירור שמישהו גר. צריך מסגרות ופוסטרים על הקירות, מנורות מקוריות, סגנון, אחידות, חפצים שימושיים ולא שימושיים כדי לתת אווירה, צבעים, חום... פרד אומר שהוא מבין את נקודת המבט שלי, אבל מבחינתו חפציו האישיים (בגדיו, הספרים שלו, התקליטורים שלו) מספיקים כדי לתת חיים לדירה.

L'appart (l'appartement) de Fred est assez minimaliste. D'abord parce qu'après son divorce, il a laissé la plupart des meubles à son ex-femme et aussi une bonne partie des objets qu'ils avaient achetés ensemble. Quand il a emménagé à Strasbourg (c'est-à-dire quand il s'est installé) il a juste emporté quelques trucs qui étaient importants pour lui : notamment sa chaîne stéréo avec des disques, des CD et des enceintes (je sais, ça paraît d'une autre époque), et une commode héritée de ses grands-parents. Le reste du mobilier (donc des meubles) vient d'Ikéo. Et il n'a pas beaucoup d'objets personnels. En fait, il dit qu'il n'aime pas acheter ce qui n'est pas utile, nécessaire. Il n'en voit pas l'intérêt. J'ai essayé de lui expliquer que, à mon avis, c'est ce qui fait la différence entre un appartement-témoin (nom donné à l'appartement décoré dans un immeuble en construction, qui a pour but de donner un exemple de l'intérieur de l'appartement à des acheteurs éventuels), qui n'est pas habité, et un appartement avec une âme, où on voit clairement que quelqu'un y habite. Il faut des cadres et des posters aux murs, des lampes originales, un style, une unité, des objets utiles et inutiles pour donner de l'ambiance, des couleurs, de la chaleur... Fred dit qu'il comprend mon point de vue, mais pour lui, ses affaires personnelles (ses vêtements, ses livres, ses disques) suffisent à donner une vie à l'appartement. (suffisent, ça vient du verbe suffire, et ça veut dire que c'est assez).

בהתחלה חשבתי שזו תכונת אופי נפוצה לגברים (פרד, בעלי) אבל למעשה, סטפן, בעלה של קרולין, הוא בכלל לא כזה. נהפוך הוא, הוא מביא מכל טיול שלו חפץ - חפץ שמזכיר לו עיר, הרפתקה, שכונה, אירוע, אנקדוטה... ומכיוון שהוא נוסע הרבה, אתם

Au départ, je pensais que c'était un trait de caractère commun aux hommes (Fred, mon mari) mais en fait, Stéphane, le mari de Caroline, n'est pas du tout comme ça. Au contraire, il rapporte de chacun de ses

יכולים לדמיין את מספר ה-BIBELOTS שיש להם בבית: בובות סיניות, מסכות איטלקיות ואפריקאיות, קופסאות קפה, תמונות, פסלונים, צנצנות, כריות דיו... וכן הלאה. הוא גם מאוד אוהב חפצי וינטג' והוא מוצא דברים מדהימים בחו"ל. (DENICHER, פירושו למצוא משהו יוצא דופן לאחר חיפושים רבים).

אגב, קרולין לא יכולה יותר. לאחרונה, היא אילצה את סטפן למיין את הדברים כדי לפנות מקום לתינוק, לפחות בינתיים כדי לשים את הרהיטים והציוד לתינוק.

אני לא יודעת אם זה עניין של גבר ואישה, או עניין חינוכי. אני רואה שבין החברים שלי יש גם הבדל נוסף: יש שמעדיפים לשמור על חפץ ישן ולנסות לתקן אותו, אם אפשר, ואחרים יפטרו ממנו, יזרקו אותו ברגע שהוא לא עובד כמו שצריך. למעשה, לעתים קרובות מדובר במלחמה בין בעלי לבני בעניין זה. בכל פעם שמשהו נשבר מעט, הוא אפילו לא מנסה לראות אם נוכל לתקן. אם אני לא שם, זה נגמר מיד לפח, ויומיים אחר כך החפץ מוחלף באחד חדש לגמרי, ישר מהחנות (או מהאינטרנט). להפך, אני מנסה לראות אם ניתן לתקן אותו, או להשתמש בו כדי ליצור משהו אחר. לפעמים אני מגזימה קצת, אני מודה. אבל קשה להשתנות (-):

voyages un objet - un objet qui lui rappelle une ville, une aventure, un quartier, une soirée, une anecdote... Et comme il voyage beaucoup, vous pouvez imaginer le nombre de bibelots qu'ils ont chez eux : des poupées de Chine, des masques italiens et africains, des boîtes à cafés, des photos, des statuettes, des pots, des blocs d'encre... et j'en passe. Il aime aussi beaucoup les objets vintage et il déniche des trucs incroyables à l'étranger. (dénicher, ça veut dire trouver quelque chose d'exceptionnel après avoir beaucoup cherché).

D'ailleurs Caroline n'en peut plus. Dernièrement, elle a obligé Stéphane a faire du tri pour faire de la place pour le bébé, en tous cas, pour l'instant, pour mettre le mobilier et l'équipement pour le bébé.

Je ne sais pas si c'est une question d'homme ou femme, ou une question d'éducation. Je vois que parmi mes amis, il existe aussi une autre différence : certains préfèrent garder un vieil objet et essayer de le réparer, si c'est possible, et d'autres vont s'en débarrasser, le jeter dès qu'il ne fonctionne plus comme il faut. C'est d'ailleurs souvent la guerre entre mon mari et moi à ce sujet. Dès qu'un truc est un peu cassé, il n'essaie même pas de voir si on peut le réparer. Si je ne suis pas là, ça finit tout de suite à la poubelle, et deux jours après c'est remplacé par un objet tout neuf, sorti tout droit du magasin (ou d'Internet), Moi au contraire, j'essaie de voir si on peut le réparer, ou l'utiliser pour faire autre chose. Parfois j' exagère un peu, Je l'avoue. Mais on ne se refait pas :-)

* * *

היום, אין חלק מיוחד לאוצר המילים, כי הכל כבר נאמר. אבל אני רק רוצה להבהיר שני דברים.

Aujourd'hui, pas de partie spéciale pour le vocabulaire, parce que tout est déjà dit. Mais je voudrais juste préciser deux choses.

ראשית, ברצוני להסביר את ההבדל בין NEUF, NOUVEAU, D'OCCASION, DE SECONDE MAIN.

NEUF - חדש - פירושו שהפריט הגיע מהחנות. עדיין לא נעשה בו שימוש.

NOUVEAU - חדש - זה אומר שזו הפעם הראשונה שקניתי אותו. אולי זה שימש מישהו אחר לפניי.

אם מדברים על מכונית למשל, מכונית חדשה (NEUVE) נסעה באפס קילומטרים, ואילו המכונית החדשה שלי (NOUVELLE), זו שקניתי בשנה שעברה, כבר נסעה 120 אלף קילומטר כי היא משנת 2014.

פריט יד שנייה הוא פריט ששימש אדם אחר לפני שקונים אותו: ספר, בגד, אופניים וכו'.

ועוד משהו: לעתים קרובות אנו משתמשים במילה "truc" בצרפתית. זה אומר הרבה דברים. זה מחליף את "זה, אובייקט, הדבר". אבל אני חושבת שמתישוהו אעשה פרק במיוחד למילים מסוג זה.

טוב. מה אתכם? יש לך הרבה חפצים בבית? ספרו לי על כך בתגובות!

D'abord, je voudrais vous expliquer la différence entre neuf, nouveau, d'occasion, de seconde main.

Neuf, ça veut dire que l'objet vient du magasin. Il n'a pas encore été utilisé.

Nouveau, ça veut dire que c'est la première fois que JE l'achète. Peut-être qu'il a été utilisé par une autre personne avant moi.

Pour parler d'une voiture, par exemple, une voiture neuve a roulé zéro kilomètres, alors que ma nouvelle voiture, celle que j'ai achetée l'année dernière, a déjà roulé 120,000 kilomètres parce qu'elle est de 2014.

Un objet d'occasion, de seconde main, c'est un objet qu'on achète et qui a déjà servi à une autre personne : un livre, un vêtement, un vélo etc.

Et autre chose : on utilise souvent en français le mot "truc". Ça veut dire beaucoup de choses. Ça remplace "ça, un objet, une chose". Mais je pense qu'un jour je ferai un épisode spécialement pour ce genre de mots.

Bon, et vous ? Vous avez beaucoup d'objets chez vous ? Racontez-moi ça dans les commentaires !

Crédits :

Les podcasts French to Go sont une production French à la carte - Delphine Woda - frenchcarte@gmail.com

Creative Commons Attribution - NonCommercial - NoDerivatives 4.0 International License